

Laba diena

Štandien – mėnulio pilnatis. Saulė teka 8 val. 33 min., leidžiasi 15 val. 52 min. Dienos ilgumas 7 val. 19 min.

Vardadieniai: šiandien – Alfreda, Alfredas, Augeda, Augedas, Augėnė, Augėnis, Augraudas, Fredas, Kintibutas, Kintrimas, Kintrimė, Kintvainas, Kintvilas, Tarvainas, Tarvainė, rytoj – Celsas, Čiovyda, Gaudas, Gaudencija, Gaudėnė, Gaudėnis, Gaudimantas, Gaudutė, Gaudutis, Lybartas, Lybartė, Lygauda, Lygaudas, Lygaudė, pirmadienį – Alina, Kalmantas, Kalmina, Kalminta, Kalmintas, Kamantas, Vygauda, Vygaudas, Vygaudė, antradienį – Jokinta, Jokintas, Jolanta, Jolė, Jolėta, Jolita, Lozorius, Nemira, Olimpija, Rachelė, Rakele.
Gruodžio 15 – Tarptautinė arbatos diena. Lietuvos teismų diena.

Kas kenkia žemdirbio tikrovei

Justinas ADOMAITIS

Šalies politikai kaltina žiniasklaidą, jog pastaroji viešumoje suformavusi neigiamą žemdirbio įvaizdį. Esą šis mokesčių lengvatomis naudojasi, išmokas gauna, brangiais visureigiais važinėja ir dar protesto akcijomis grasinasi. Tikras visuomenės priešas. Manding, panašios nuomonės laikosi ir vakarykščiai žemdirbiai, ketverių metų laikotarpiui tapę vilniečiais.

Pastaruoju metu žiniasklaidos atstovus klausimais ir nusiskundimais atakuoja kaimo žmonės, sąmoningai ar įvykiams susiklosčius tapę ūkininkais, verslininkais, amatininkais. Visų jų ateitis – dirbamos žemės lopinėlyje, varomoji jėga – išmintis ir kantrybė. Kaimas – tai maisto bankas, valstybės maitintojas. Pykstelės koks nors Astravas, neliks prekybos tinklų. Ką valgysime rūsiuose ar žeminėse tupėdami? Deja. Ne kokia nors išorės agresija, o saviškiais buvę vakarykščiai išmokomis ir jas lydinčiais teisės aktais, reglamentais bei sankcijomis pančioja kaimo žmonių valią ir atima ateities viziją.

„Galbūt mūsų genuose užkoduota baudžiauninko priklausomybė“, – svarsto mišraus ūkio šeimi-

ninkas, per keletą dešimtmečių išpuoselėjęs pieno gamybos verslą, į rinką tiekiantis ne žaliavą, o pagamintą produktą. Olandas kiekvieną rytą vakarą savo ūkyje sulauktų pirkėjų, dviračiais atvažiuojančių iš aplinkinių kaimų ir miestelių. Autobusas turistų maklinėtų po jo fermą, pieno perdirbimo cechą, glėbiais pirtų sūrius. Lietuvis ūkininkas, taip pat laikantis karves, gaminantis sūrius, per metus sulaukia bene šimto valstybės tarnybų tikrintojų antpuolių. Lietuvoje liūdnei juokaujama: piktas kaimynas – nereikia šuns. Kupiškio, Skuodo, Šilutės, Šakių, Kauno ir kitų rajonų pieno ūkių savininkai, su dideliu pasiaukojimu šeimomis dirbdami 24 valandas per parą ir septynias dienas (Nukelta į 2 p.)

Raut privatų švietimą su šaknim? 2 p.

Birštono „Bočiams“ ir toliau vadovaus Julija Barutienė 3 p.

Žmonių atmintyje išliko 4 p. nenugalėtas...

Birštono „Kupolė“ – 6p. respublikinio festivalio „Aguonėlė“ laureatė

Auga gabios matematikės 8 p.

Apdovanojimai iškiliausiams kūno kultūros mokytojams

Gruodžio 6 d. Kaune vykusioje apskrities iškiliausiu kūno kultūros mokytojų šventėje Lietuvos sporto muziejaus, Lietuvos tautinio olimpinio komiteto, Lietuvos kūno kultūros mokytojų asociacijos iniciatyva už ypatingą darbą puoselėjant olimpinį judėjimą tarp jaunimo mokyklose ir sportinėse bendruomenėse buvo apdovanoti Prienų, Birštono, Raseinių, Kėdainių, Jonavos, Kaišiadorių rajonų, Kauno miesto ir rajonų mokyklų kūno kultūros mokytojai. Juos pagerbti atvyko gausus būrys svečių – politikų, sporto ir kitų organizacijų atstovų, buvusių garsių sportininkų.

Pasižymėjusiems Kauno apskrities kūno kultūros mokytojams padėkos raštus įteikė Lietuvos tautinio olimpinio komiteto prezidentė Daina Gudžinevičiūtė ir generalinis sekretorius Valentinas Pakeitūras, jiems dėkojo ir Seimo nariai. Apdovanojamiems skirti aukso medaliai ir knygos.

Kilniausio mokytojo apdovanojimai įteikti Prienų rajono savivaldybės kūno kultūros mokytojams – Elenai Bendinskienei („Revuonos“ pagrindinė mokykla), Dalei Šklėriūtei („Žiburio“ gimnazija), Sauliui Šimanskiui (Jiezno gimnazija) bei Birštono gimnazijos mokytojai Audronei Šidiškienei. Garbės diplomais „Už nuopelnus olimpizmui“ apdovanojami mokytojai Kęstas Joneliūnas („Ažuolo“ progimnazija) ir Vidas Kapačinskas (Birštono gimnazija), jiems skirti ir Kilniausio mokytojo apdovanojimai.

Apdovanojami Prienų r. savivaldybės kūno kultūros mokytojai.

„Be abejonės, jaučiamės labai pagerbti. Šventės metu buvo parodytas video filmas su fotografijomis iš mūsų organizuotų pamokų ir sporto renginių. Jaukiai ir maloniai pabendrauome tarpusavyje, apžiūrėjome Sporto muziejaus ekspozicijas ir dailės parodą,“ –

pasakojo E. Bendinskiene.

Mūsų krašto kūno kultūros mokytojus apdovanojimams rekomendavo Prienų r. kūno kultūros mokytojų metodinis būrelis, Prienų KKSC ir Birštono gimnazijos bendruomenė.

„Gyvenimo“ informacija

Protesto akcijoje – ir prieniškiai

2019 m. gruodžio 12 d. vykstant Europos Vadovų Tarybos pasitarimui, kurio metu svarstomi esminiai ES biudžeto klausimai, LR žemės ūkio rūmai Briuselyje organizavo žemdirbių protesto akciją. Susivieniję Lietuvos, Lenkijos, Čekijos ir Slovakijos žemdirbiai reikalavo vienodų konkurencinių sąlygų visoms ES šalims narėms.

Šioje protesto akcijoje dalyvavo ūkininkai iš visos Lietuvos: Plungės, Rietavo, Telšių, Panevėžio, Rokiškio, Biržų, Prienų, Šakių, Šilalės, Ukmergės, Kauno rajonų bei Lietuvos žemdirbiškųjų organizacijų atstovai.

Pagal tiesioginių išmokų dydį esame treti nuo galo – po Estijos ir Latvijos. Stipriai atsiliekame nuo ES tiesioginių išmokų vidurkio, ku-

ris yra apie 266 Eur.

Dar 2008 metais Lietuvoje buvo per 371 tūkst. ūkininkų, o šiais metais likę viso labo kiek daugiau nei 156 tūkst. žemdirbių. Jaunųjų ūkininkų skaičius taip pat mažėjo drastiškai – nuo kiek daugiau nei 41 tūkst. 2008 metais iki nepilnai 19 tūkst. 2019 metais. Tačiau per 11 metų Lietuva prarado 55 proc. jaunųjų ūkininkų, o šiai dienai ūkininkaujančių jaunų asmenų jau turime mažiau nei praradome per dešimtmetį.

Lietuvai naujuoju 2021–2027 m. laikotarpiu tiesioginėms išmokoms numatoma skirti 3,344 mlrd. Eur (2018 m. kainomis) arba 5,8 proc. daugiau nei 2014–2020 m. laikotarpiu, tačiau Kaimo plėtros programai numatoma skirti tik

1,214 mlrd. Eur, t.y. 26,2 proc. mažiau (BEVEIK TREČDALIU!) negu 2014–2020 m. laikotarpiu.

Pasiūlytas tiesioginių išmokų konvergencijos scenarijus rodo, kad šis procesas ir toliau vyks labai lėtai, išmokos iki ES vidurkio bus didinamos vos po 2 proc. kasmet, ir tik 2027 m. Lietuvos tiesioginių išmokų vidurkis turėtų pasiekti 204 Eur už ha lygį, arba tik 79 proc. ES vidurkio.

Su protestuojančiais susitiko ir šalies Prezidentas Gitanas Nausėda, kuris pažymėjo, jog sieks, kad Lietuvai naujajame 2021–2027 metų ES biudžete būtų užtikrintos didesnės išmokos žemdirbiams ir kaimo plėtrai, skirtos mažinti regionų ekonominį atsilikimą.

Socialinė akcija

Gruodžio 16-20 d.

„Augu be mamytės...“

„Labai norėčiau pasipuošti, bet negaliu, nes neturiu mamytės, kuri galėtų nupirkti. Kai užaugsiu, būsiu KITOKIA mama - mylėsiu ir neapleisiu. Tu esi laimingas žmogus, nes turi ją, mamą“

Kviečiame moksleivius PADOVANOTI savo išaugtus ar jau nebeišaugamus, bet vis dar madingus bei geros būklės rūbus ir aksesuarus tiems vaikams ir paaugliams, kuriems niekas jų nenuperka ir nepadovanoja.

PADOVANOKIME MES!!!

Surinkti rūbai bus padovanojami vaikams, kurie auga be savo mamytės ir tėvelių. Tiems, kurie taip pat yra vaikai ir nori pasipuošti.

Daugiau informacijos: el.p. robertospastas@gmail.com, mob. 8 658 55 613

GRASTA
AKMENS ANGLIS BRIKETAI, GRANULĖS
8 687 36216
Kęstučio g. 99, Prienai
www.grasta.lt
PASKUTINĖS NUOLAIDOS!!!

Birštono versmės

„Gyvenimas“
- laikraštis Jums
ir apie Jus!

Birštono „Bočiams“ ir toliau vadovaus Julija Barutienė

Tai, kad Birštono „Bočių“ bendrijos nariai naujai trejų metų kadencijai pirmininke vėl išrinko tryliką metų šias pareigas einančią Juliją Barutienę, liudija apie tai, kad jie pritaria bendrijos veiklai, tiki ir pasitiki savo vadove. Tą jie patvirtino ir pritardami veiklos bei revizijos komisijos ataskaitoms.

O gyvena ir gyvena Birštono „bočiai“ tikrai turiningai ir įdomiai. Tai buvo akivaizdu ir iš pirmininkės pateiktos ataskaitos, ir iš vėliau sekusių pirmininkės pavaduotojos Aldonos Mildos Valatkienės komentarų prie vaizdinės medžiagos. Per praėjusius ataskaitinius trejus metus birštoniškiečiai daug keliavo po Lietuvą, kelionės maršrutai juos nuvedė ir į Lenkiją, Baltarusiją. Daug bičiulių jie sulaukė ir pas save. Birštone sveičiamosi Elektrėnų, Jonavos, Telsių, Kretingos, Marijampolės ir kitų rajonų bei miestų „Bočių“ bendrijos nariai – iš viso per 1000 senjorų naujai pažino mūsų kurortą, kurį šeiminiškai pristato su didele meile bei pasididžiavimu.

Birštono „Bočiai“ dalyvauja visų valstybinių dienų minėjimuose ir patys rengia šventes, konkursus, poezijos skaitymus, varžybas, įvairias akcijas ir džiugina naujomis iniciatyvomis. Kartu su darželinukais prieš Vėlines jie aplanko senąsias kurorto kapines, tvarko Gudakalnio ir kitas seniūnijoje esančias, kad ir neveikiančias kapinaites. Pasak Julijos Barutienės, kapinių lankymas kaskart tampa tikromis dvasingumo valandėlėmis. Kaip ir sergančių, vienišų bendrijos narių lankymas, pabendravimas su jais.

Birštono „Bočiai“ nuolat dalyvauja įvairių programų užsiėmimuose, konferencijose, gilina kompiuterinio raštingumo žinias bibliotekoje. Juos taip pat gali sutikti visose talkose, ten, kur jie gali padėti ir prisidėti ir kur jiems tiesiog gera būti kartu.

Tai tik kelios iš veiklų, kuriomis gali pasi-

džiaugti bendrijos nariai, patys švytintys optimizmu ir kitus juo užkrečiantys. Nepamirštas nė vieno iš jų jubiliejinis gimtadienis ar kita išskirtinė proga. Ir šio ataskaitinio susirinkimo metu pirmiausia buvo pagerbti išėjusieji Anapilin bičiuliai, o paskui pasveikinti šių metų jubiliečiai. Jų buvo net trisdešimt. Jubiliečius kartu su bendrijos valdybos nariais Seimo nario ir žemės ūkio ministro vardu sveikino ir parlamentaro padėjėja Valė Petkevičienė. Šventėje būta ir daugiau padėkų, sveikinimų, išrinkta nauja valdyba, tarp kurios narių – dauguma dirbusių ir ataskaitiniu laikotarpiu.

Birštono „Bočių“ pasididžiavimas – jau dvidešimtmetį paminėjęs choras „Sidabrinė gija“, vadovaujamas Tolemos Ragienės.

Juliją Barutienę sveikina Birštono nevyriausybinė organizacijų atstovai.

Po ataskaitų aptarimo, rinkimų, kurie, beje, neužtruko, laukė kalėdinių giesmių koncertas ir jaukus pabendravimas prie adventinių vaišių stalo.

Kad nepamirštų esančios karalienėmis...

Gražu, kad, metams baigiantis, gyvendami didžiųjų metų švenčių laukimu, mes vis dažniau pagalvojame ir apie norą, o gal ir pareigą pastebėti šalia esančius, pasidalinti ar tiesiog pasidžiaugti buvimu kartu.

Manau, kad į tokių prasmingų darbų vainiką gražiai įsipina ir jau antrus metus Birštone organizuojama akcija „Padovanok suknelę“. Jos tikslas – auginti moterišką solidarumą ir padėti toms moterims, kurios, įsuktos gyvenimo iššūkių karuselėje, kartais užmiršta save bei tai, kad gali pasijusti išskirtinėmis ir tikromis karalienėmis.

Iniciatyvos organizatorės, dar pernai įsitikinusios, jog idėja sulaukė pritarimo, ir šiemet pakvietė pabūti kartu. Gruodžio 5-ąją Birštono kultūros centre kaip tik ir vyko baigiamasis akcijos renginys.

Jaukaus, šilto, moteriško pasibuvimo dalyvius sveikino iniciatyvos globėja Birštono savivaldybės merė Nijolė Dirginčienė, linkėjimus atsiuntė ir dėl ligos negalėjusi dalyvauti akcijos sumanytoja Eska-dar Maštavičienė.

Šiemet iniciatyva „Padovanok

suknelę“ buvo dar dosnesnė nei pernai. Suknelių atnešta gerokai daugiau. Kai kurios tik keletą kartų dėvėtos, nemaža dalis buvo naujų, dar su etiketėmis.

Vakaro dalyvės galėjo ne tik išrinkti padovanotas sukneles, bet ir prie jų prisiderinti aksesuarus, pasidaryti šventinį makiažą ir šukuoseną. Pasipuošusios ir praėjusios simboliniu podiumu moterys dar turėjo galimybę dalyvauti asmeninėje fotosesijoje.

Beje, dauguma vakaro dalyvių į vakarėlį buvo atėjusios su savo vaikiškais, – bet jie šį kartą mamų dėmesio nereikalavo. Tuo metu, kai vakaro dalyvės dalinosi išpuščiais, klausėsi Birštono kultūros centro studijos dainorėlių ir jų vadovės Lijanos atliekamų dainų, vaikai buvo užsiėmę kitais rūpesčiais. Jie kartu su „Čiulba ulba. Pramogos vaikams“ būrelio nariais ir jų vadove

Iniciatyvos „Padovanok suknelę“ organizacinė ir kūrybinė komanda, kurios dėka beveik 20 moterų pasipuošė gražiomis suknelėmis, o šukuosenos ir makiažas buvo sukurti vos per 2 valandas.

Virginija Pranckietė gamino kalėdines atvirutes, rašė palinkėjimus, kalbėjosi apie ekologiją, eko tvarius žaisliukus, atvirutes bei apie tai, kaip tausoti gamtą, gerbti ir mylėti vieniems kitus.

Taiči vakaras buvo jaukus ir įdomus visiems. Ir prie jo nuotaikos bei

prasmės geranoriškai prisidėjo kiekviena ir visos: dovanojusios sukneles bei aksesuarus, dalyvavusios jų pristatyme. Organizatorės ypač dėkingos šukuosenas kūrusiai kirpėjai Linai ir vizazistėms...

Ramutė Šimukauskaitė

Stilingą 2019-ųjų „Padovanok suknelę“ kolekciją pristatė vakaro dalyvės – su mere Nijole Dirginčiene ir Savivaldybės administracijos direktore Jovita Tirviene.

Birštono krašto žinios

● Lapkričio 28 d. Birštone vyko civilinės saugos Savivaldybės lygio funkcinės pratybos. Pratybų tema – „Savivaldybės lygio ekstremaliosios situacijos valdymas neplanuoto komunalinių paslaugų nutraukimo vartotojams Birštono savivaldybėje ir Birštono mieste metu“. Pratybose dalyvavo Birštono savivaldybės ekstremaliųjų situacijų operacijų centro (toliau – ESOC) nariai ir UAB „Birštono vandentiekis“ atstovai. Pratybų tikslas – patikrinti ir tobulinti Savivaldybės administracijos ir kitų įstaigų pasirengimą valdyti Savivaldybės lygio ekstremaliosias situacijas, gebėti keistis informacija apie ekstremaliąją situaciją. Pratybas stebėjo Birštono savivaldybės administracijos direktorė Jovita Tirviene (Ekstremaliųjų situacijų komisijos pirmininkė) ir Nacionalinio visuomenės sveikatos centro prie SAM Kauno departamento Prienų skyriaus vedėjas Almiras Skiauteris. Pratybas vertino Kauno priešgaisrinės gelbėjimo valdybos Civilinės saugos skyriaus vedėjas Saulius Bajorūnas ir Kauno priešgaisrinės gelbėjimo valdybos Civilinės saugos skyriaus vyr. specialistas Adolfas Dembinskas. Pratybų metu įgyta naudingos patirties, analizuojant ir vertinant Savivaldybės lygio ekstremaliąją situaciją dėl kilusio potvynio, Savivaldybės ESOC nariai įgijo praktinių įgūdžių, sprendžiant patiktas užduotis, analizavo savo darbo trūkumus.

● Gruodžio 5 d. Birštone lankėsi ukrainiečių delegacija iš Užkarpatės apskrities. Drauge su delegacija atvykęs Kauno rajono meras Valerijus Makūnas susitiko su Birštono savivaldybės mere Nijole Dirginčiene ir merės pavaduotoju Vyta Kederiu. Apskrities vadovo pavaduotojas Petro Gricik pristatė Užkarpatės apskritį, kuri garsėja mineralinėmis versmėmis, sanatoriniu gydymu ir sveikatinimo tradicijomis. Susitikimo metu kalbėta apie Birštono kurorto ir Užkarpatės apskrities panašumus, pasidalyta patirtimi turizmo, projektų įgyvendinimo, kultūros ir kitose srityse.

Gyvenimas

Ar nepamiršote užsiprenumeruoti „Gyvenimą“ 2020 metams?

Prenumeratoriai visada laimi!

Visiems prenumeratoriums dovanosime 2020 metų kalendorių!

Laukia ir kitos dovanos:

žaidime gali dalyvauti užsakisieji „Gyvenimą“ metams bei pusei metų ir atsiuntę kvitą į redakciją iki sausio 1 d.

„Gyvenimą“ galite užsiprenumeruoti paštuose, pas laiškanesius, platinimo agentūroje Birštone, redakcijoje ir elektroniniu paštu: zina@gyvenimas.info.

„Neliks duonos su druska – liks Tėvynė“

Projektą remia

SPAUDOS,
RADIJO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDASGyvoji tautos
legenda

Žmonių atmintyje išliko nenugalėtas...

Vos prieš du mėnesius valstybės vadovų panteone, Antakalnio kapinėse, buvo iškilmingai paminėtos vienos ryškiausių pokario ginkluotojo pasipriešinimo asmenybių – 1949 m. Vasario 16-tosios Deklaracijos signataro, Lietuvos laisvės kovos sąjūdžio Ginkluotųjų pajėgų vado generolo Adolfo Ramanausko-Vanago laidotuvių metinės.

O gruodžio 6 dieną Birštono viešosios bibliotekos iniciatyva birštoniečiai buvo pakviesti į tragiško likimo paskutinio partizanų vado atminimo vakarą Birštono kurhauze. Jo įžanginėje dalyje buvo parodytas režisierės Danguolės Buničienės režisuotas kino filmas „Nužudytas, bet nenugalėtas“. Taip pat pristatyta nauja Auksutės Ramanauskaitės-Skokauskienės knyga-albumas apie tėtį „Adolfas Ramanauskas-Vanagas fotografijose“.

Partizanų vado dukra **Auksutė Ramanauskaitė-Skokauskienė** susirinkusiesiems papasakojo apie dramatišką Adolfo Ramanausko-Vanago gyvenimo ir kovų kelią, pasidalino savo vaikystės prisiminimais apie tėtį, nelengvus slapstymosi metus, apie tai, ką jam ir šeimai teko iškentėti ir paaukoti ant laisvės aukuro. Į savo naujausią knygą autorė sudėjo tėčio biografijos faktus, dokumentus ir unikalias istorines nuotraukas. Joje – aštuoni skyriai.

Nedaug kas žino, kad A. Ramanauskas gimė JAV. Jo tėvai, abu kilę iš Dzūkijos, į šią šalį išvažiavo uždarbiauti, svetur ir susituokė. Į gimtinę Lazdijų krašte sugrįžo senų tėvų kviečiami perimti ūkį. Pirmoji albume – Adolfo, dar mažo berniuko, fotografija iš laikotarpio JAV, toliau – jo vaikystės, mokslo metų Alytaus gimnazijoje, studijų Klaipėdos (vėliau – Panevėžio) pedagoginiame institute, Kauno karo mokykloje, darbo Dzūkijos mokyklose, partizaninio karo fotografijos. Dalį jų, gulėjusių slėptuvėse žemėje, surado iš lagerio grįžusi žmona ir bendražygė Birutė (partizanė Vanda). Kitas Auksutei patikėjo garbaus amžiaus žmonės, buvę Vanago studijų draugai, mokiniai, artimieji. Kai fotografijos sugulė į albumą, jis sulaukė didelės reakcijos, ypač iš jaunų žmonių, kurie panorą susirasti daugiau informacijos apie skaudžius pokario įvykius ir partizaninę kovą.

„Archyvinės fotografijos turi savo kalbą, – įsitikinusi Auksutė Ramanauskaitė-Skokauskienė. –

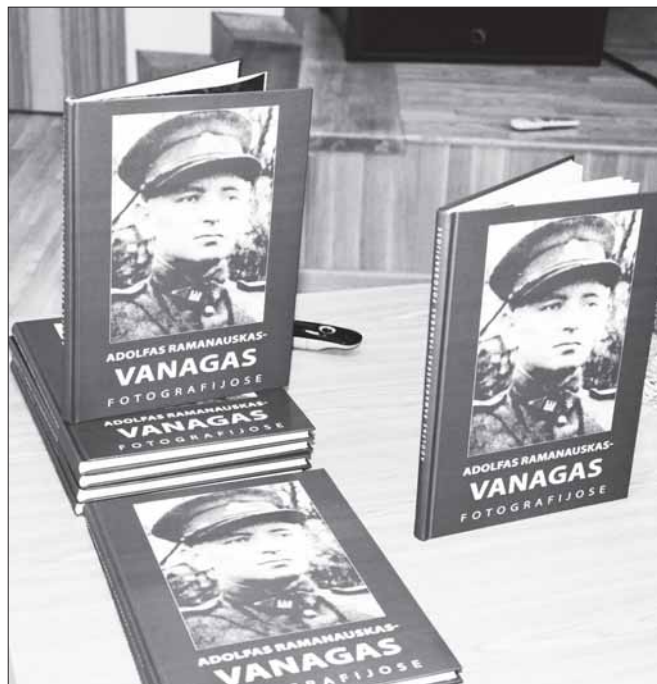
Jose atgyja ir kitų žmonių, pavyzdžiui, Vanago bendramoksliai, gyvenimo istorijos. Giminės juos atpažįsta, pasakoja savo prisiminimus.“

Albumė yra ir nuotraukų iš Adolfo Ramanausko-Vanago įamžinimo vietų, jam skirti paminkliniai akmenys ir kiti atminimo ženklai – tai žmonių pagarbos ir pasididžiavimo išraiška. Albumą baigia skyrius „Paskutinė kelionė“, kuriame panaudotos nuotraukos iš laidotuvių – į paskutinę kelionę Adolfą Ramanauską-Vanagą padėjo tūkstančiai Lietuvos žmonių bei aukščiausi Lietuvos valstybės vadovai.

Auksutė Ramanauskaitė-Skokauskienė, visą gyvenimą paskyrusi tėvo veiklos tyrinėjimams, be šios knygos, yra išleidusi dar 8 knygas laisvės kovų tema. Ji prisidėjo ir kuriant minėtą filmą apie žymų partizanų vadą. Režisierė kalbino ne tik partizano dukrą, bet ir kitus gyvus A. Ramanausko amžininkus, kurie galėjo autentiškai paliudyti, koks jis buvo, tarp jų – ir garbaus amžiaus brolių Albiną. Pateikiami ir istoriko dr. Arvydo Anušausko komentarai apie Lietuvos partizanų vadą.

Istoriko **Arvydo Anušausko** teigimu, Pietų Lietuvos partizanų vadas buvo disciplinuotas, laikytis drausmės ir karinio statuto reikalavo ir iš kitų partizanų. Pats nevartojo alkoholio ir partizanų būriuose buvo įvedęs sausą įstatymą. Dešimt metų gyvenant pagrindžio sąlygomis – be namų, nuolatinėje nežinioje, jaučiant grėsmę, žūstant bendražygiams – pasitikėjimas buvo viena iš svarbiausių vertybių. Prie partizanų šliejosi įvairaus plauko asmenys, kurie savo elgesiu diskredituodavo partizanus, todėl A. Ramanauskui-Vanagui teko organizuoti ir karo lauko teismus. A. Anušauskas pabrėžė, kad savivaliauti nebuvo leidžiama, nuosprendžius išimtinai priimdavo vadovybė.

Partizano dukra Auksutė pasakojo, kad A. Ramanauskas-Vanagas, inteligentiškas ir išsilavinęs žmogus, pats ginklą naudojo itin retai, tai patvirtina ir žinomas fak-

tas. 1951 m. iš partizano Juozo Lukšos gavęs kelis šovinius, juos nešiojosi iki 1956-ųjų, kuomet buvo sulaikytas. Pats dalyvavo vos septyneriose ar aštuoneriose kautynėse, tačiau pasižymėjo, kaip geras strategas ir organizatorius, gebantis įkvėpti kitus partizanus, tikintis labiau žodžio, nei ginklo galia. Po grindinėse partizanų spaustuvėse buvo išleista apie 80 pavadinimų laikraščių, kai kurių tiražas siekdavo net šešis tūkstančius.

A. Ramanauskaitė-Skokauskienė savo pasakojime atskleidė ir A. Ramanausko-Vanago žmogiškąją pusę, mylinčio vyro ir tėvo paveikslą. Partizanaudamas jis sukūrė šeimą, ir su žmona nuolat palaikė ryšius, nors jiems teko ne kartą keisti gyvenamąsias vietas. Abu buvo susekti ir kartu sulaikyti Kaune per enkavėdistų kruopščiai surengtą operaciją, žiauriai kankinti. Žmona Birutė išstremta į Sibiro lagerius, o partizanų vadas Adolfas nuteistas sušaudyti, nuosprendis įvykdytas 1957 m. lapkričio 29 d.

Auksutė prisiminė, ką reikė būti partizanų dukra. Ją pasiaukojamai slapstė Lietuvoje likusi senelė (mamos mama), mergaitė gyveno vis kitose vietovėse, vadinosi skirtingais vardais. Jai į atmintinį ypač įsirežė epizodas, kai senelė, prisidengdama vykusia kūlimo talka, ją iš apsupties išnešė maiše su šiaudais.

A. Ramanauskaitė-Skokauskienė akcentavo, jog be gerų žmonių, partizanų rėmėjų pagalbos nei tėvui, nei jo šeimai nebūtų pasisekė

Partizano dukra A. Ramanauskaitė-Skokauskienė.

Autorės nuotraukos

taip ilgai slėptis. O ir vėliau, po kelių dešimtmečių, Lietuvos nepriklausomybės išvakarėse, jai nebūtų pavykę išleisti pirmosios knygelės apie savo tėtį, partizanų vadą. Pasak jos, 1990 m., kai rašė knygą „Daugel krito sūnų“ ir tikslino kai kurias jos detales, ji su šeima gyveno ir dirbo Birštone. Prirėkęs nukopijuoti istorines, vienietines, tėvo kovos metus menančias nuotraukas, dešimtmečiais žmonių išsaugotus dokumentus, atsirado žmonių, turėjusių prieigą prie kopijavimo aparatų ir jai padėjusių. Geru žodžiu ji paminėjo ir tuometinį „Minties“ leidyklos redaktorių Kęstutį Trečiakauską, kuris, nepasiduodamas spaudimui iš šalies, gasdinimams, išspausdino šią knygą. Išleista beveik 20 tūkst. egzempliorių tiražu, ji buvo graibstyte išgraibstyta, nes Nepriklausomybės priešaušryje žmonės buvo išalkę tiesos.

Atminimo vakare dalyvavęs kraštiečių Vytauto Didžiojo šaulių II rinktinės Kauno 202 kuopos vadas **Julius Proškus** suintrigavo savo pasakojimu apie Stakliškių krašto partizanų rėmėjų mokytojų Narvičių šeimą. Jonas Narvičius, kartu su A. Ramanausku-Vanagu dirbęs Alytaus mokytojų seminarijoje, ėjo Stakliškių progimnazijos direktoriaus pareigas ir partizanams teikė žinias apie rengiamus puolimus ir kratas. O jo žmona dirbo Vyšniūnuose, kur po pradinės mokyklės grindimis buvo įrengtas partizanų bunkeris. J. Proškaus teigimu, šioje slėptuvėje galimai

lankėsi ar slėpėsi ir partizanų vadas A. Ramanauskas-Vanagas. Bunkerį išdavęs ir išaiškinęs šios šeimos ryšius su partizanais, vyras ir žmona buvo nuteisti po 25 metus lagerio. Narvičiaus tėvas buvo aršus Stakliškių stribas, pasakojama, kad, sužinojęs apie suimtą sūnų, išsitraukė naganą ir pats veržėsi jį nušauti. Tokių istorijų galima papasakoti ir daugiau... Tai, anot J. Proškaus, tik patvirtina, kokia susiskaldžiusi, skirtingų politinių pažiūrų ir vertybių besilaikiusi buvo to meto visuomenė.

Šaulys pasakojo apie Prienų rajone, Verknės girininkijoje, Gojaus miške, esantį Lietuvos partizanų bunkerį, kuris neseniai buvo atstatytas ir įtrauktas į Kultūros paveldo objektų sąrašą. Prie jo organizuojami pėsčiųjų žygiai, lankosi jaunimas, vyksta laisvės kovų ir šiame miške žuvusių partizanų minėjimai, dažnai uždegamos žvakelės. Iki šv. Kalėdų šioje vietoje turi būti pastatytas granitinis paminklas, jį pašventinti planuojama 2020 metų vasario 16-ąją. J. Proškus pakvietė birštoniečius aplankyti šią atmintiną vietą. Jo tikinimu, šauliai dėš visus pastangas, kad istorinė atmintis būtų atkurta ir išsaugota.

Už įsimintiną istorijos pamoką svečiams padėjo Birštono savivaldybės merė **Nijolė Dirginčienė** ir Birštono viešosios bibliotekos direktorė **Alina Jaskūnienė**. Norintieji galėjo įsigyti knygą „Alfonas Ramanauskas-Vanagas fotografijose“.

Dalė Lazauskienė

Japonijos kultūra - grožis ir netobulume

Lapkričio 28 d. Birštono gimnazijos moksleiviai su technologijų mokytojais Veda Martinaitiene ir Algiu Guobiu dalyvavo Lietuvos vaikų ir jaunimo centro kartu su Japonijos ambasada Lietuvoje organizuojamo projekto „WABI-SABI: tobulumas netobulume 4“ atidarymo renginyje. „WABI-SABI: tobulumas netobulume“ skatina mokytojus ir mokinius pažinti Japonijos kultūrą, kuriant ir atskleidžiant grožį netobulume įvairiomis raiškos formomis.

Projekto dalyvius pasveikino Japonijos ambasadorius Lietuvoje Shiro Yamasaki ir LVJC direktorius Valdas Jankauskas. Renginio metu buvo aptartos projekto naujos ir eiga. Dalyviai gėrėjosi Ja-

ponijos ambasadoriaus Lietuvoje žmonos Yuko Yamasaki japoniškų eilėraščių dainavimu (Shigin), išklause VU Filosofijos fakulteto, Azijos ir transkultūrinių studijų instituto japonologijos lektorės,

vertėjos Jurgitos Ignatienės pranešimą apie japonų literatūrą, dalyvavo interaktyvioje diskusijoje apie japonų teatro žanrus, kurią moderavo teatro vadovė, režisierė ir aktorė Margo Karachianc-Sirusienė. Po

japoniškų sumušinių – katusando – degustavimo visi projekto dalyviai skaitė ir iliustravo japonų pasakas.

Visus, kurie susidomėjo projektu „Wabi sabi“, kviečiame kreiptis į gimnazijos technologijų mokyto-

jus dėl dalyvavimo kitose projekto veiklose.

Veda Martinaitienė
Birštono gimnazijos
technologijų mokytoja
metodininkė

Birštono „Kupolė“ – respublikinio festivalio „Aguonėlė“ laureatė

Gruodžio 7–8 dienomis Prienų kultūros ir laisvalaikio centre vyko Lietuvos vaikų liaudies sceninių šokių konkursinio festivalio „Aguonėlė 2019“ šokių grupių nacionalinis turas. Dvi dienas Prienuose liaudiškų šokių ritmais ant parketo sukosi ir dėl geriausiųjų vardo varžėsi 58 kolektyvai iš visos Lietuvos.

Atsižvelgiant į kolektyvų sudėtį, šiame ture konkurso dalyviai varžėsi jaunučių ir mergaičių, jaunių, jaunuolių, merginų bei jaunimo kategorijose. Tradiciškai pagal nustatytus kriterijus (kiekvienos amžiaus grupės šokėjų repertuaro pasirinkimą, tinkamą šokių atlikimo manierą, meninį lygį, sceninę kultūrą, originalumą, tvarkingus kostiumus, naujų kūrinių įtraukimą į programą) šokėjus vertino kompetentinga komisija.

Jaunuolių liaudiškų šokių grupių varžytuvėse pirmoji pasirodė Birštono kultūros centro „Kupolė“ (vad. Birutė Brazdžiūtė). Pranokęs varžovus iš Kretingos, Jurbarko, Šakių, Šilutės, Molėtų ir Radviliškio, kolektyvas tapo „Aguonėlės“ laureatu bei susigrąžino geriausiųjų šokėjų vardą, kurį buvo iškovojęs 2008 metais. Tiesa, tuomet „Kupolė“ laureatu tapo jaunimo grupė, tačiau per dvylika kolektyvo gyvavimo metų „Kupolės“ šokėjai ne viename respublikiniame konkurse įrodė, jog yra nusipelnę šio titulo.

Kaip teigė vertinimo komisijos pirmininkė Snieguolė Einikytė, jaunuolių šokių kolektyvai pade-

monstravo itin aukštą pasirengimo bei meistriškumo lygį ir kartelę iškėlė taip aukštai, jog komisijai buvo itin sunku išrinkti geriausius iš geriausių. Konkursas „Aguonėlė“ prisideda prie lietuviškų tradicijų puoselėjimo, todėl S. Einikytė jaunuoliams linkėjo saugoti savo lietuvišką tapatumą: „Niekada nepamirškite savo prigimtinių šaknų, kur bebūtumėte, visada gerbkite savo šalį, mylėkite savo kultūrą, perduokite žinias savo šeimoms, draugams, stebėkite vieni kitus, mokykitės ir skleiskite liaudišką šokį, šitaip mes tęsime savo istoriją“, – kalbėjo komisijos pirmininkė.

Lietuvių liaudies šokiai – tai lietuvių tautos meno dalis, tradicinės choreografijos palikimas, kuriuo išreiškiamas tautos charakteris, atspindintis tautos gyvenimo būdą, tikėjimą, istoriją. Konkursas „Aguonėlė“, vykstantis jau 43 metus, prisideda prie liaudiško šokio tradicijų išsaugojimo ir perdavimo ateities kartoms, o gausus dalyvių susidomėjimas konkursu rodo, jog liaudiško šokio tradicija dar ilgai išliks gyva.

Rimantė Jančauskaitė

Turininga ekskursija po Kauną

Birštono Lietuvai pagražinti draugijos nariai, vadovaujami Tado Zubavičiaus, minėdami Vaižganto metus, buvo išvykę į Kauną, kur lankėsi Juozo Tumo-Vaižganto memorialiniam bute - muziejuje.

Juozas Tumas-Vaižgantas (1869–1933), garsus rašytojas, kunigas, buvo spalvinga ir populiari asmenybė. Buvo labai miela klausytis, kai ekskursiją vedė gidas Justinas – charizmatiškas žmogus, įtraukęs mus į nuostabių Vaižganto ir jo raštų 24 tomų pasaulį. Keturių kambarių butas, kurį Juozas Tumas-Vaižgantas nuomojosi iš daktaro P. Musteikio ir čia gyveno 13 metų, dabar atrodo taip pat, kaip jam čia gyvenant. Yra Užsakių, Svečių, Valgomasis, Miegamasis, darbo kambarys. 1920 m. buvo paskirtas Vytauto Didžiojo Švč. Mergelės Marijos Ėmimo Dangun bažnyčios rektoriumi ir dirbo iki 1933 m. balandžio 29 d., iki pat savo mirties. Butas-muziejus liudija apie šeimininko paprastumą, neprisiršimą prie daiktų pasaulio ir prabangos. Apie Vaižganto dosnumą sklido legendos ir pasakojimai dar jam gyvam esant...

Čia jis parašė savo didžiausios apimties kūrinį „Pragiedruliai“, apysakas „Dėdės ir dėdienės“, „Ne-

bylys“, „Išgama“, per 200 literatūros kritikos straipsnių.

Muziejuje vyksta edukacinės programos, literatūriniai vakarai, Juodoji vakarienė, švenčiamas rašytojo gimtadienis... Ekskursijas veda mano jau minėtas nepakartojamasis Justinas.

Pasimeldę bažnytelėje, vykome į Galaunių namų-muziejų, kuriame viskas buvo įdomu.

Nuo Kauno pilies pradėję eks-

kursiją, Rotušės aikštėje ne tik pasigrožėjome papuošta miesto egle, bet ir paragavome maltiečių sriubos iš prezidentės Dalios Grybauskaitės rankų...

Dėkojame gidei Laimutei Raugėvičienei, išvykos organizatoriams – Justinui Vilkiui, Nijolei Raiskienei ir Tadiui Zubavičiui už turiningai praleistą dieną.

Nijolė Kvietkauskaitė

PRENUMERUOK „Gyvenimą“!
SKAITYK „Gyvenimą“!
GYVENK su „Gyvenimu“!
Būk su „Gyvenimu“ ir 2020-aisiais!

„Gyvenimą“ galite užsiprenumeruoti paštuose, pas laiškanesius, platinimo agentūroje Birštone, redakcijoje ir elektroniniu paštu: zina@gyvenimas.info.

NEMOKAMOS KONSULTACIJOS!

Visos nekilnojamojo turto paslaugos – nuo įvertinimo iki sandorio pas notarą.

CAPITAL
KAUNAS

Kaunas, Kaunakiemio g. 1

Jolita Gegužienė
8 674 31 976

www.capital.lt

Izaokas Gegužis
8 699 57 224

„Angelas žemėn parkeliauja. Saulės pasitikti. Žmogų pasveikinti. Šilumą delnams, ramybę dvasiai parneša...“

Prienu „Revuonos“ pagrindinės mokyklos 4 klasės mokinės, vadovaujamos dailės mokytojos metodininkės Aušros Deltuvienės, norėdamos visus pasveikinti su šv. Kalėdomis, iš keramikos pagamino baltus angelus, kurie atkeliavo į mokytojų kambarį ir jaukia įsitaisė prie Advento vainiko. Mergaitės tiki, kad jų sukurti angelai teikia ramybę, šilumą ir gerumą.

Prienu „Revuonos“ pagrindinės mokyklos informacija

Auga gabios matematikės

„Ažuolo“ progimnazijos matematikos vyr. mokytoja Irutė Galinienė džiaugiasi tuo, kad 7 c klasėje turi mokinių, kurie demonstruoja aukštesnius matematikos gebėjimus. Miglė Dobilaitė ir Greta Jevstignejevaitė savo pasiekimais paneigia iš anksčiau susidariusį stereotipą, kad berniukų matematinis raštingumas aukštesnis nei mergaičių.

Mokytoja I.Galinienė su gabiomis matematikėmis G.Jevstignejevaite ir M.Dobilaitė.

Viena iš mokytojos mokinių Miglė Dobilaitė pasižymi meniniais gebėjimais, yra mokyklinio teatro aktorė, tuo pat metu ji yra ir puiki matematikė, garsinanti progimnaziją šio dalyko konkursuose. Nuo penktosios klasės mokinė yra rajoninės jaunųjų matematikų 5–12 klasių prizinių vietų laimėtoja. Šeštoje klasėje dalyvavo Lietuvos moksleivių 6–8 klasių respublikinėje jaunųjų matematikų olimpiadoje Sialiuose. Tuomet jai iki prizinės vietos pritrūko trijų taškų ir liko ketvirta.

Šiais mokslo metais pirmą kartą Miglė pabandė dalyvauti „Kings“ matematikos olimpiadoje. Rudens sesijos kvalifikaciniame ture internetu surinkusi 100 proc. taškų, ji pateko į finalinį turą, kur tarp septintų klasių mokinių už atliktas užduotis surinko 81 proc. taškų. Nuo penktosios klasės mokinė dalyvauja edukaciniame matematikos konkurse „Olympis“.

Kiekvienos sesijos metu Miglė buvo apdovanota pirmo laipsnio diplomais ir šioje sesijoje ji surinko 89 proc. taškų. Lapkričio 30 dieną Miglė atstovavo mokyklai Kauno technologijos universiteto organizuotoje nacionalinėje 5–8 klasių mokinių matematikos olimpiadoje, kurioje tarp 131 dalyvio liko 21-a ir užėmė šestą vietą. Dalyvaudama olimpiadoje jaunoji matematikė įgyja daugiau pasitikėjimo savimi, išmoksta konkuruoti, to-

bulina akademinį įgūdžius.

Konkurse „Olympis“ dalyvavo ir kita septintokė Greta Jevstignejevaitė, tarp bendraamžių ji surinko net 96 proc. taškų ir pelnė pirmo laipsnio diplomą bei medalį.

Mokytojos I.Galinienės teigimu, tai atsakingo ir stropaus darbo kiekvienoje pamokoje ir savarakiško darbo namuose rezultatas. Siekdama sudominti moksleives ir ugdyti jų matematinius gebėjimus, ji Miglei ir Gretai pasiūlo įvairių, netradicinių uždavinių.

Miglei patinka tos užduotys, kuriose reikia pasukti galvą, ieškant originalaus sprendimo, tiesa, ne visais atvejais gauna teisingą atsakymą. Tačiau ji jaučia, kad su kiekviena įveikta užduotimi įgyja vis daugiau žinių. Miglė matematikos užduotimis sudomino ir klasės draugė Greta.

Gretai taipogi patinka, pasiitelkiant loginį mąstymą ir turimas žinias, spręsti nežinomus matematikos uždavinius, gilintis į šio dalyko slėpinius.

Kitais metais abi septintokės dalyvaus tarptautiniame matematikos konkurse „Kengūra 2020“, matematikos olimpiadoje „Kings“, edukaciniame matematikos konkurse „Olympis“, rajoninėje 5–12 klasių jaunųjų matematikų olimpiadoje. Be abejo, sieks kuo geresnių rezultatų.

Dalės Lazauskienės nuotrauka

Mokyklų gyvenimas

Jiezo gimnazijoje

Atrask technologijų pasaulį

(Atkelta iš 2 p.)

Jiezo gimnazijos ugdytiniai, be to, pakvietė apsilankyti ir savo kaimynus – Stakliškių gimnazijos mokinius.

Mūsų lūkesčiai buvo patenkinti – tai supratome, skaitydami moksleivių mintis, užrašytas po apsilankymo mobilioje laboratorijoje: „Buvo sunku valdyti roboto ranką, bet nepaprastai įdomu“; „Pamačiau, kaip sudarytos ir veikia automobilio pavaros“; „Supratau, kaip veikia tekimo ir frezavimo staklės“; „Sužinojau, kaip veikia lazeris ir kad juo galima operuoti akis, pjaustyti metalą, rašyti žodžius“; „Sužinojau, kad norint valdyti robotus, reikalinga gerai išmanyti programavimą“; „Kosmose prirėkęs įrankių, jie spausdinami 3D spausdintuvu, tik reikia nusiųsti reikalingas programas“; „Žiauriai patiko suvirinimo aparatas, kurį išbandžiau“; „Patiko fabriko maketas“; „Sužinojau, kokių kalbų reikia mokytis, norint studijuoti robotiką“; „Patiko, kad buvo galima ne tik žiūrėti, bet paliesti ir pabandyti“; „Įdomu liesti daiktus, padarytus su 3D spausdintuvu,

stebėti jo spausdintuvo darbą“; „Patiko valdyti robotą, kuris atpažįsta spalvas ir atlieka darbą 10 kartų greičiau, negu žmogus“; „Sužinojau, kad ateityje bus galima 3D spausdintuvu atsispausdinti plaučius, inkstus ir kitus vidaus organus, kad ateityje robotai atliks daug darbų, bet juos valdyti vis dėlto turės mokėti žmogus“; „Robotai gali dirbti 24 valandas be poilsio ir juos reiks tikrinti tik retkarčiais“; „Pamačiau, kaip ištiekina iš metalo detales; supratau, kaip veikia 3D spausdintuvai, daug sužinojau apie ateities profesijas, sudomino technologijos, suvirin-

tojo profesija – ji ne tik pelninga, bet ir turinti daug galimybių“.

Viliuosi ir tikiu, kad ši mobilioji laboratorija padėjo mokiniams atrasti technologijų pasaulį, leido jame pabūti ir pamąstyti apie savo profesinę ateitį ir karjeros planavimą.

Dėkojame Vilniaus Jeruzalės darbo rinkos mokymo centro mokytojams Rolandui ir Lukui už kantrybę, draugiškumą ir toleranciją, atskleidžiant inžinerinių technologijų paslaptis.

Vilma Mekionytė
Jiezo gimnazijos fizikos mokytoja metodininkė

Fizikos mokslas – ne tik įdomus, traukiantis, bet ir maloniai šaltas

Ištisus mokslo metus mokyti vien klasėje mokiniams yra gąnėtina nuoboda, tad būtinos pamokos kitokiose – netradicinėse erdvėse. Jų metu daug sužinoma ir pamatoma, mokinius įgauna motyvacijos mokyti ir plėsti savo turimas žinias. Pamokas netradicinėse erdvėse neretai veda Jiezo gimnazijos fizikos mokytoja V.Mekionytė, kuri kartu su savo mokiniais yra aplankiusi KTU, LEI bei kitų aukštųjų mokyklų laboratorijas. Tad ir šį kartą Jiezo gimnazijos III ir 8 klasių mokiniai, vadovaujami šios mokytojos, išvyko į Kauno tvirtovės VII forto edukacijos centrą, kuriame organizuota pamoka apie magnetizmo reiškinį bei chemines reakcijas, susijusias su šaltu azotu.

Pamokos metu mes, mokiniai, sužinojome, kas yra feromagnetikai, paramagnetikai, diamagnetikai. Domėjomės, ką gi reiškia šios sudėtingai skambančios mokslinės

sąvokos, bei atlikome įvairius bandymus su magnetais. Vėliau pamoka persikėlė į chemijos laboratoriją, kurioje stebėjome bandymus su skystu azotu bei šaltu ledu, sužinojome, jog šios medžiagos yra ne tik stingdančiai šaltes, bet ir pavojingos žmogaus gyvybei. Taigi, supratur, jog su jomis reikia elgtis itin atsargiai, tinkamai pasirengėme ir pradėjome. Stebėjome įdomią reakci-

ją: kas gi nutiks, jei ant pripūsto baliono užpildėme... azoto? Ogi balionas susitraukė, kaip susigūžia niekuo neapsirengęs žmogus, išėjęs šaltą žiemą į lauką. Itin patiko karšto vandens bei šalto azoto reakcija. Suskaičiavusi iki trijų, laborantė į šalto azoto pripildytą talpą įpylė karšto vandens... Laboratorijoje pasigirdo negarsus „bum“, o patalpa prisipildė baltų tirštųjų garų. Dar vėliau pūtėme burbulus: šie buvo ne paprasti, o balti, pirštinėta ranka juos buvo galima paimiti ir palaikyti, nes juos gaminant naudotas sausas ledas.

Visą dieną trukusias pamokas užbaigėme saldžiai: gaminomės ledus, kurių sudėtyje – sausas ledas, žymiai šaltesnis už įprastą. Taigi pamoka netradicinėje erdvėje buvo ne tik naudinga, bet ir labai patiko, nes ne tik sužinojome daug naujų dalykų, bet ir įgavome motyvacijos dar atkakliau mokyti fizikos – įstabaus gamtos mokslo.

Mantas Kalinkevičius
Jiezo gimnazijos III klasės mokinis

Gyvenimas

REDAKCIJOS ADRESAS:
Kauno g. 19 A, LT - 59147 Prienai.
El.paštas: info@gyvenimas.info

Leidžia UAB „GYVENIMAS“ (SL 066).
Laikraštis įkurtas 1946 m. gruodžio 7 d.

Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė [Internete skaitykite: www.gyvenimas.info](http://www.gyvenimas.info), www.facebook.com/laikrastisGyvenimas

Redakcija: Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė - VERSLAS, ŽEMĖS ŪKIS (60523, ramute@gyvenimas.info); SOCIALINĖS PROBLEMOS, ŠVIETIMAS, MEDICINA, TEISĖSAUGA, PASLAUGOS: Dalė Lazauskienė, redaktorės pavaduotoja (60014, dale@gyvenimas.info); APLINKOSAUGA, NEVYRIAUSYBINES ORGANIZACIJOS, KULTŪRA, SPORTAS: Rimantė Jančauskaitė, apžvalgininkė (8 648 46182, rimante@gyvenimas.info); KOREKTŪRA: Ona Ališauskienė (60015); BUHALTERIJA, SKELBIMAI: Ona Lodienė, Zina Lankevičienė (tel./faksas 60012, zina@gyvenimas.info); kompiuterininkai (maketav@gyvenimas.info). Mob. tel. 8 605 19 327.
Redakcijos nuomonė nebūtinai sutampa su laiško autorių nuomonėmis. Už skelbimų turinį neatsakome.

Laikraštis išeina trečiadieniais ir šeštadieniais.
Ofsetinė spauda. Apimtis - 3 spausdos lankai.
Indeksas 67283. Tiražas: trečiadieniais - 2100 egz., šeštadieniais - 2600 egz. Rinko, maketavo UAB „Gyvenimas“.

Spaudė UAB „Alytaus spaustuvė“, Seirijų g. 17, tel. (8 ~ 315) 73786.

ALYTAUS SPAUSTUVĖ